

PROJEKT: PARTNERSTVO S RODITELJIMA

Jasna Majer
DV Zvončić
Našice

Zajednički izlet djece, roditelja i odgajatelja

Projekt koji želim prezentirati rezultat je mog dvogodišnjeg iskustva. Njime ću prikazati usporedbu izleta s djecom i roditeljima u dvije godine

Na početku radne godine imala sam srednju-stariju skupinu. To su djeca koja već treću godinu pohađaju vrtić. Neki će, točnije njih 15, ove godine napustiti prostore vrtića i zakoračiti u školu. Dobro se poznajemo, ali želim još više upoznati djecu, kao i odnos roditelj-dijete. Zamišljam projekt s ciljem boljeg upoznavanja.

CILJ PROJEKTA

Bolje se upoznati s djecom i steći uvid u njihov odnos s roditeljima. Roditelje potaknuti na partnerstvo s djecom, na druženje, suradnju i zabavu s drugim roditeljima, na stvaranje novih prijateljstava, na veselje za cijelu obitelj, koje će se dugo pamtit, i kada dijete postane odrasla osoba, pa i roditelj.

Stoga na početku radne godine, kada planiramo roditeljske sastanke, planiramo i *Zajednički izlet djece, roditelja i odgajatelja u prirodu*. Ideju o zajedničkom izletu iznosim roditeljima na prvom roditeljskom sastanku. Roditelji ideju prihvaćaju te se dogovaramo da za idući sastanak pripremimo ideje o realizaciji izleta.

ZADACI

- 1 Organizirati zajednički izlet djece, roditelja i odgajatelja.

- 2 Zajedno planirati cjelodnevni izlet: vrijeme, mjesto, prijevoz, hrana, piće, igre.
- 3 Stvoriti veselo ozračje, poticati na međusobno druženje djece i njihovih roditelja.
- 4 Organizirati zajedničke igre djece i roditelja.
- 5 Produbiti prijateljstva i nakon izleta.
- 6 U izlet uključiti kolegicu odgajateljicu Jadranku, kao pomoć u organizaciji.
- 7 O izletu obavijestiti Pedagošku službu vrtića.

Na roditeljskom sastanku u veljači dogovoramo datum izleta - posljednja subota u mjesecu svibnju. Iznosimo i razlog - ako ostajemo cijeli dan, neka se djeca u nedjelju odmore, naspavaju, a i roditelji se mogu pripremiti za sljedeći tjedan. Roditelji daju prijedlog oko izbora hrane i zaključujemo: čobanac, pečena prasetina i kruh, piće za djecu - sokovi, pivo za odrasle, a salatu će si svatko donijeti sam. Biramo odbor roditelja: pet roditelja i odgajatelj. U odbor biramo mamu Evu, koja je kuharica u vrtiću; mamu Jelenu, koja je domaćica u vrtiću; tatu Martina, koji je kuhar u Tvornici cementa; mamu Mariju, koja radi u pekarnici; tata Dražen se javio sam,

kao ispomoć u prijevozu svih namirnica i ja kao odgajatelj. Svi roditelji prijavljuju broj članova koji će ići na izlet: 35 roditelja i 57 djece (tu su braća i sestre koji ne idu u vrtić). Međusobno kontaktiramo, dogovaramo, računamo koliko je čega potrebno i dobivamo iznos novca kojeg treba uplatiti - 60,00 kuna po obitelji. Novac skuplja mama Jelena, koja u dogovoru s članovi-

ma odbora nabavlja sve: kruh, tijesto, meso, piće, prase. Predlažem roditeljima pečenje lepinja na izletu, koje bi ih dočekale tople. Ja ću s kolegicom Jadrankom, čiji suprug ima pribor za kotlovinu, otići ranije i ispeći lepinje. Dogovaramo se o mjestu izleta i zadužujemo dva tate iz "Hrvatskih šuma" da nam osiguraju svoje izletišta. Sve je prihvaćeno.

Djeca su vrlo nestrpljiva. Već mjesec dana prije izleta oni se dogovaraju što će ponijeti, kako će se igrati, što će obući, a što raditi. Svaki dan tema je izlet. Ne mogu dočekati taj dan. U tjednu kada pada subota - naš izlet, na pano za roditelje stavljam obavijest:

VAŽNA OBAVIJEST RODITELJIMA

U subotu 26. svibnja 2000. realizirat ćemo dogovoreni izlet.

MJESTO IZLETA: Črna klada

POLAZAK: u 9. 30 sati s parkirališta
Cementare

HRANA I PIĆE OSIGURANI PREMA DOGOVORU: prasetina, čobanac, lepinje, kruh, sokovi, kava

PO ŽELJI PONIJETI: meso za roštilj
OSTALI PRIBOR: čaše (plastične), pribor za jelo, zdjelice, tanjuri, ubrusi, salata.

ZA REKREATIVNE AKTIVNOSTI PONIJETI: deku, loptu, badminton, pribor za pecanje ...

UKLJUČIVANJE U RADNO - REKREATIVNE AKTIVNOSTI PREMA SKLONOSTIMA I ŽELJAMA!

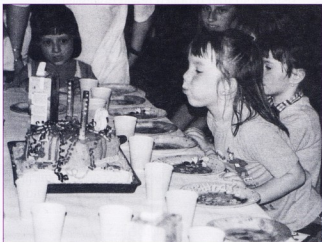
UGODAN I VESELO DAN UZ ZAJEDNIČKO DRUŽENJE ŽELI VAM

Jasna Majer, odgajateljica

Izlet

Svanula je i ta tako dugo očekivana subota. Kolegica Jadranka, cijela Valentinina obitelj, čija mama radi u vrtiću te Valentinin djed, koji je naš majstor, sa suprugom, i ja, dolazimo na odredište već u 8,00 sati. Sve raspremamo, priređujemo, pečemo lepinje. Kolegica je ispekla oko 150 lepinja u posudi za kotlovinu. U 9,30 počinju stizati prvi automobili. Svi su znatiželjni kako izgleda izletišta, djeca trče iz auta, pozdravljaju se, mene zovu, nose svoje ruksake, deke, igračke. Prostor je velik - raspoređuju se deke, vade igračke, počinju igre, razmjena, suradnja, druženje, nitko nije gladan, jer uzbuđenje je preveliko. Pokraj livade je veliki betonirani bazen, dečki s tatama obilaze, razmišljaju bi li se mogli kupati. No, to ne dolazi u obzir. Kraj bazena je mali ribnjak, pa Tomislav i Markov tata odmah vade "pecaljke". Martinin tata prihvaća se kuhanja čobanca, ostali roditelji priskaču u pomoć, pričaju, dobacuju se vicevi, jedu se lepinje stoječki, kuha se kava - jednom rječju, druže se, kao da se već odavno dobro poznaju. Neki se zabavljaju s djecom, šeću, dodaju lopte, našutavaju, trče na brdo, niz brdo, istražuju. I tako u druženju i upoznavanju dolazi vrijeme ručka. Serviramo stolove, poslužujemo ručak, sve je veselo. Prvo jedu djeca, a roditelji kontroliraju, priskaču, dodaju - poslužuju. Zatim jedu odrasli. Ručak prolazi u zajedničkom druženju. Ali, danas imamo i jednu proslavu. Valentina slavi svoj peti rođendan. Mama Jelena donosi tortu, svijećice, rakete, tanjure. Svi znatiželjno čekaju oko stola, a neki, da bi bolje vidjeli, stoje na klupama. I roditelje zanima kako mi proslavljamo rođendan. Tu je i pjesma "Sretan rođendan" koju svi pjevamo, plješčemo i

čestitamo slavljenci rođendan, uručujemo poklon - zajednički dječji rad, slikovnica-bojanka. Palimo svijećice-rakete, režemo po komadić torte za svakog sudionika izleta. Malo predaha ...

A onda igre: natjecanje u natezanju užeta između djece iz naše skupine i braće i sestara školaraca. Svi roditelji se okupljaju i navijaju, naravno za vrtičance. Sljedeća igra je nogomet između tata i djece. Opet je uzbudljivo, tko će pobijediti, ali bolji su tate; pa igra graničara i tako nikad kraja. Odraslima treba malo predaha, pa međusobno sjedaju i razgovaraju.

No, djeci nikad ne treba predaha, ona stalno nešto rade i dovikuju:

- *Teta Jasna, dođi nas vidjeti!* -

dečki oko ribnjaka pecaju.

- *Teta Jasna, pogledaj naše lutke!* - dovikuju djevojčice.

- *Teta Jasna, dođi se loptati!* ...

Tek jedna mama poviče:

Pustite tetu Jasnu da se i ona malo odmori, ugušit ćete ju, svi ju tražite za sebe.

Moja je želja doći do svakog roditelja, svakom posvetiti zasluženu pažnju, vidjeti da li nekom nešto nedostaje i dobiti utiske o izletu.

Vrijeme prolazi, u šumu mrak stiže ranije, a sunce zalazi za krošnje. Polako se pakiramo. Nitko još ne bi išao kući, ali uskoro će 18,30 sati, za sat vremena u šumi će biti sumrak. Prije odlaska još jedna akcija - pokupiti smeće - zajedničkim radom u trenu smo gotovi.

Moji suradnici i ja odlazimo posljednji.

Još jedan pogled na naše izletišta. Sve je čisto, kao da nikoga nije niti bilo.

E, pa vidimo se dogodine, pomislila sam u sebi zadovoljno.

Sljedeće godine, na prvom roditeljskom sastanku, roditelji sami traže IZLET!

Pa to se mora ponoviti! - kažu neki roditelji.

No, ove godine imam 15 novih roditelja, čijoj je djeci ovo prva i posljednja godina u vrtiću. Malo nas čudno gledaju, ali pristaju, nitko neće reći NE.

U pripremama i dogovoru sve se ponavlja: gotovo isti odbor roditelja, isto mjesto, isti jelovnik, isti iznos novca i opet posljednja subota u mjesecu svibnju.

Starija djeca pričaju novoupisanoj iskustva o izletu, gdje je to, čega ima, što su radili. Tjedan dana prije izleta dolazi mi Tinin tata i predlaže iznenađenje za djecu: VRTULJAK i ZRAČNI JASTUK, ali to mora ostati tajna. Ja, naravno, pristajem.

Bio je to sigurno nezapamćeni izlet, a iznenađenje je bilo veće no što sam mogla i zamisliti. Voziti se na vrtuljku i skakati na velikom zračnom jastuku koliko želiš, a sve bez novaca - bilo je za djecu nezamislivo, a i za roditelje.

Sve mame su se provozale na vrtuljku, svi su bili na zračnom jastuku, jer toga nema svaki dan. Kako je rekla jedna mama: *To moram i ja isprobati, voziš se, skačeš koliko hoćeš, a sve besplatno!*

I opet smo imali lepinje, čobanac, prasetinu, Valentinin rođendan, no najveće zadovoljstvo su sigurno bili vrtuljak i balon. Nitko nije niti bio u blizini bazena. Roditelji su mogli u miru razgovarati, opustiti se i zabavljati, jer su djeca imala (pre)velik poticaj za zabavu, igru i druženje.

Jedan tata je u trenutku uzbuđenja izjavio: *Dobro da idu ove godine u školu, inače bi teta Jasna morala dovesti cepelin. Običan izlet ih više ne bi zadovoljio.*

I ovaj je izlet trajao do sumraka. Svi su otišli zadovoljni - djeca i roditelji, a uz njih naravno i ja. No, prije rastanka, zajednička fotografija.

Što reći na kraju?

SVE OVO BILO JE MOGUĆE OSTVARITI SAMO ZAHVALJUJUĆI POMOĆI SVIH RODITELJA OKO ORGANIZACIJE IZLETA, PRUŽANJU PODRŠKE I AKTIVNOG UKLJUČIVANJA RODITELJA I NJIHOVE DJECE.

ZAKLJUČAK

Postavljeni zadaci ostvareni su zajedničkom suradnjom svih sudionika izleta. Ovi izleti ostavili su trag u obliku novih prijateljstava.

Ostvarili smo zadatak: Stvoriti veselo ozračje kroz međusobno druženje djece i njihovih roditelja, ne samo na izletu već i kasnije, u privatnom životu.

Uloženi trud i strah isplatili su se i odrazili kroz zadovoljan osmijeh na dječjem licu. Taj osmijeh i zadovoljstvo roditelja govori više od bilo kakvih riječi.

